

asilus significetur. Talia complura inveniri possunt. Rei aptissimum videtur *ἐγκεχυμένα*. Prom. 564. *χρίει τις αὐ̄ με τὰν τάλαιναν οἴστρος*.

543. τ̄ pro ὄντ̄ Rob.

544. *τυφώμενος* G.

545. Schützius *ὔδωρ τε Νείλου*. Tenendam duxi librorum scripturam, de qua recte scholiastes, *ἐπεξηγήσατο δὲ τί ἐστὶ τὸ μένος τοῦ τυφῶ*, εἰπὼν τὸ ὔδωρ τοῦ Νείλου. Tueri videtur ipse Aeschylus in versibus de incremento Nili (fr. 305.) apud Athenaeum in fine libri II.

ἐνθα Νεῖλος ἐπτάρους

*γάνος κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρία,
ἐν δ' ἥλιος πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονὶ
τήκει πετραίαν χιόνα, πᾶσα δ' εὐθαλής
Αἴγυπτος ἀγνοῦ νάματος πληρουμένη
φερέσβιον Δῆμητρος ἀντέλλει στάχυν.*

547. 548. *κεντροδαλήτοις θείας ἥρας* Rob. Sed in M. *θυίας* scriptum est, ita ut post θ aliquid erasum sit, et *θυίας* etiam G. habet. Aberratum est solo accentu. Scribendum enim erat *θυιάς*. Heathius *κεντροδαλήμοσι*. Erfurdcius *κεντροδαλήτισι*, quod recepi.

550. *χλωρῶ δειγματι* M. *χλωρῶ δείμακτι* G. *χλωρῶ δειματι* Rob.

552. Vulgo ut est apud Rob. *βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον*. Talem versum non scripsit Aeschylus. Genuinum vocabulum, quod nescio an assecutus sim quum non inventum alibi *κακόχαρι* posui, ab interpretatione expulsum esse, quoniam non intellectum erat accusativos pendere ex *θυμὸν πάλλοντο*, ostendit a scholiasta ad ὄψιν ἀήθη adscriptum ὄψιν ἀήθη ὄρῶντες, quod metri caussa in *ἐσορῶντες* esse mutatum prodit scriptura codicum M. et G. *ἐσ ὄρῶντες*.

554. Libri τὰν δ', sed G. ex correctione, nam prius scriptum erat τὰ δ'. Ita vel sine libro corrigendum erat.

δὲ θαμβοῦν M. G. Rob. Correxerit Turnebus.

555. Libri τόδε. Correxerit Canterus.

558. 559. *Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου* M. *Ζεὺς αἰῶνος κρεῶν ἀπαύστου* G. E. *κραιῶν* margo M. E. *Ζεὺς αἰῶνος κραιῶν ἀπαύστου* P. *Ζεὺς αἰῶνος κραιῶν ἀθαύστου* Rob. Inter v. 557. et 558. rasurae in M. Pessimo numero legebatur *Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου*. Nimirum quod sequens versus exciderat, nomen Iovis addendum esse vidit librarius. At id fuerat in altero versu: hunc, ut antistrophicum, *δι' αἰῶνος* habere oportebat. Supplevi quae deerant usitata formula. Sic in Eumen. v. 317. *πράκτορες αἵματος ἀντῶ τελέως ἐφάνημεν*. Sophocles Trach. 251. *Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆ*. 862. *Κύπρις τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ*.

560. Libri βία. Non vim, quae si esset vis ab Iunone illata, indicatum id oportebat, sed miseriam desisse dicendum erat. Quare δύο posui.

562. Frustra laboratum est in explicanda scriptura librorum, *δα-*